

ganste aabenbart, at, seet fra det Stadium hvor Varerne ere indførte, til det Stadium, hvor de ere gaaede over i Forbrugernes Hænder, vil Billigheden for de sidste være væsentlig afhængig af, hvor faa Mellemed de have at passere, inden de komme saavidt; det vil med andre Ord sige, at hvor der er forskjellige Mellemandlere, der skal enhver have sin Binding ved Omsætningen. Naar Forbrugsgjenstandene komme med saa faa Mellemed som muligt, fra den store Indførsel i Forbrugernes Hænder, saa sparer man derved Forbrugerne en Deel af af Prisen. Det kan nemlig ikke opfattes saaledes, at selv de færre Handelende, der føre Varerne fra Indførselen over i Forbrugernes Hænder, ville faae en saameget større Fordeel; at de ikke ville det, derfor borger den almindelige Concurrence; naar en enkelt Mand i sin Virksomhed har en passende Avance ved sin Omsætning, saa vil han nøies dermed, og hvis han ikke vil dette, saa er der nok, der ville det og opstille en Concurrerende imod ham, saaledes at Bindingen ikke bliver forøget. Derimod er det ligesaa sikert, at flere Gange Binding paa forskjellige Hænder bliver uundgaaelig, naar Gangen i Forretningen er den, at Varerne ikke uden gennem flere Led kunne komme til Forbrugerne. Med Hensyn til en anden Side af Sagen, nemlig den Omsætning, der kan finde Sted af indenlandste Produkter, har Udvalget ogsaa meent, at denne Lov vilde kunne stifte endeel Nytte. Det kan nemlig neppe betvivles, at uagtet det, som sagt, har været Meningen, at ogsaa indenlandste Producter, folgte af Producenterne, skulle kunne i mange Tilfælde opfattes som Handelsvarer, opfattes det dog ikke nu, hvad jeg allerede tidligere har omtalt, allesteder saaledes; men, naar det nu slaaes fast i Loven, saa kan det heller ikke betvivles, at adskillige Producter her i Landet igennem disse frivillige Auktioner kunne med et færre Antal Mellemed, end det ellers vilde være Tilfældet, og paa en lettere Maade gaae fra selve de Tilvirkende over til dem, der skulle forbruge Producterne i mindre Dele. Dette har Udvalget

troet navnlig maatte kunne være Tilfældet med stovet Brændsel, Tørv og de forskjellige Slags Korn og har derfor meent, at det var rigtigt udtrykkeligt eksempelvis at omtale, at disse Varer kunde blive Gjenstand for denne Omsætning. Endnu skal jeg omtale, at, ihvorvel, som sagt, Udvalget indrømmer, at der ved denne Medsættelse vil kunne stee en Forøgelse i Omsætningen igennem frivillige Auktioner, saa kan det dog ikke nægtes, at navnlig for Handelsverdenens Vedkommende er der en anden Side af Sagen, som ogsaa trænger til en Reform, og det er den Maade, hvorpaa saadanne Auktioner kunne afholdes, nemlig derved, at det til enhver Tid skal være officielle Embedsmænd, der afholde Auktionerne, hvilket paa mange Maader vanskeliggjør Hyppigheden af disse. Udvalget, som i denne Henseende har modtaget Afskrift af en Skrivelse fra Grossererersocietetets Comitee, hvilken er aftrykt i Betænkningen, anerkjender, at det vilde være til overordentlig stor Fremme for selve denne Maade at omsætte paa, hvis en saadan mere simplificeret Maade at afholde slige Auktioner paa indførtes, som heri er omtalt, og det vil særdeles varmt anbefale Regjeringen at tage denne Sag under Overveielse; men det har tillige anerkjendt, at det vilde være urigtigt paa dette Stadium af Sagen at fremkomme med et bestemt Forslag om at omændre denne Lov derhen, fordi dette væsentligt er et Spørgsmaal, som ligger under et andet Ministerium, nemlig Justitsministeriet, og Loven derved vilde forandre Charakter. Der vil være forskellige Retspørgsmaal der at tage under Overveielse, blandt Andet, hvorledes det kunde ordnes med Hensyn til Auktionskjendelser; uagtet Udvalget maa give Grossererersocietetet Ret i, at saadanne Spørgsmaal vistnok i Praxis vilde vise sig at være af en langt ringere Betydning, end de for selve den Retskyndige kunde synes at være, tilkommer det dog naturligtvis den Retskyndige at søge at tilveiebringe den fornødne Sikkerhed for det Offentlige gennem de Bestemmelser, der vedtages.